

**GESPROKEN COLUMN BIJ DE JAARLIJKSE AANBIEDING VAN MUZIEK
AAN HARMONIE GAUDETE IN DOMINO
DOOR DE LEDEN VAN VERDIENSTE
OP 19 MAART 2019**

Het is minstens een opvallende keuze voor een kerkelijke harmonie om de jaarlijkse algemene ledenvergadering op 19 maart te laten plaatsvinden, namelijk op het feest van de heilige Jozef.

Nu heb ik over Jozef al genoeg gezegd tijdens mijn via Skype uitgesproken column tijdens het CultuurCafé op 28 december jl., zijnde het feest van nota bene Onnozele Kinderen, dus daar zal ik het nu maar bij laten.

Het is dus vandaag 19 maart Anno Domini 2019. Dat zeggen en schrijven we zo vanwege onze zogenoemde gregoriaanse kalender die sinds het jaar Anno Domini 1582 wordt gebruikt en een gemiddelde kent van 365,2425 dagen.

Omdat dit tamelijk ingewikkeld is, stel ik omwille van de eenvoud voor in het geval van de kerkelijke harmonie Gaudete in Domino een andere tijdrekening te gaan gebruiken. We leven, dames en heren, met uw welnemen, dus nu in het jaar 1 ná Maestro.

En dan nu de muziek.

Het aangekochte werk is gebaseerd op de wereldberoemde gelijknamige roman van Daniel Defoe uit 1719. Nee, pardon, uit het jaar 300 vóór Maestro.

De muziek beschrijft in grote lijnen zijn leven in vier opvallende delen.

Het eerste deel beeldt zijn leven als zeeman uit. Het tweede deel, spannend en stormachtig, verklankt zijn schipbreuk. Het volgende deel beschrijft zijn gelukkige tijd op het eiland met zijn vriend Vrijdag en krijgt vorm door een melodieuze hymne. Het vierde deel tenslotte omschrijft de spannende confrontatie met de kannibalen en zijn terugkeer naar huis.

En daar heb ik slecht van geslapen. De droom bracht mij vier visioenen. Ik kan er niks aan doen.

Tijdens het eerste zeemansdeel zag ik de musici van Gaudete in Domino opkomen in Peppi en Kokki-uitmonstering. Nadat de dames en heren zich hadden teruggetrokken, kwamen zij voor de vertolking van het tweede deel op met opblaasbare zwembandjes om bovenarmen en omhuld door indrukwekkende reddingsvesten.

Ten behoeve van de uitvoering van het derde deel verscheen men met een kopje koffie en een glaasje wijn, verder verkleed als agenda opengeslagen op vrijdag de dertiende. Ten slotte kwam Gaudete bij het vierde kannibalendeel op decent gekleed in zogenoemde berenvellen.

En toen werd ik wakker uit deze nachtmerrieachtige droom.

Gelukkig schoten mij de troostrijke en onvergetelijke woorden van Willem Elsschot uit Anno Domini 1910, nee, fout, uit het jaar 109 vóór Maestro, te binnen:

“..... want tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren....”

Maar deze zinnen zijn uit het gedicht dat over een huwelijk gaat. En dat is natuurlijk van gans andere orde.

Louk Hombergen